

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Resmi hastahanelerde muayene ücreti alınmaya
başlandıktan sonra:

— Allah rızası için bir sadaka.. Hastanede
muayene olacağım!

DEKORASYON

Mağazasının malları hem piyasanın en ucuzudur,
hem de mukayese kabul etmiyecek derecede
en zevklisi ve en yenisidir.

EEYOĞLU İSTİKLÂL CADDESİ

Ademi iktidara
ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Parfümörlerin
şairi size

L'Amant de
COTY

PARFÖMÜ
ile
COTY Ruju
ve
COTY
Pudrasını
tavsiye
ediyor

MESHUR FRANSIZ MARKASI

İstanbulun içyüzü

Eminönünde inen ilk imar kazması, bizi, İstanbulun içyüzü ile karşı karşıya bıraktı. Meğer, Valde hanının taş duvarları arkasında ne perişan bir sefalet saklanıyormuş. Ççkük damlar, çatlak temeller, tahta kulübeler...

Yılların çöküntülerini bir makiyaj bulutu altına gömen yüzler gibi, bu sefalet harabesini, biz de senelerce Valde hanının göstermeliği arkasında gizlemiştir...

Her gün, sabah, akşam, şehrin binlerce nüfusu, İstanbul'dan Galataya, Galatadan İstanbul'a, bize yarımkı marmureyi vaadeden bu harabeyi seyrederek geçiyor!...

Gazetelerde okuyoruz: Mal sahiplerine tebligat yapılamamış.. Mal sahipleri itiraz etmişler.. Mal sahipleri takdir olunan kıymeti kabul etmiyorlarmış.. Mal sahipleri...

Fakat, asıl mal sahibinin acaba hiç sözü yok mu?. Şahsi menfaat karşısında millî menfaat ne söylüyor?..

Sekiz mal sahibinden sonra, bir kere de şu sekiz yüz bin İstanbullunun fikrini sormak lâzım!

Bu sürüklenip giden çekişme, mukaddes bir hakkın münakaşası değil, sadece pisliğin kırtasiyesidir!

Eminönündeki hareket, bir imar faaliyeti olarak başladı, bir harabe manzarası olarak bitti.

Bunu, artık konuşmak bile bana a-yıp geliyor: Sekiz yüz bin şahitli bir sefaletin müzakereye, münakaşaya, itiraza, temyize ihtiyacı var mı?

Anlaşıyor ki, bugünkü kanun bağ-larile eli ayağı düğümlenen belediye, kımıldıyacak halde değildir!

Eğer inkılâbın yeni bir hamlesi, bu umran hareketine baş kaldıran inat-ları yıkmazsa, zavallı Valde hanı bir sefalet doğurduktan sonra göçüp git-miş olacak!

Yusuf Ziya Ortac

— Şu «Cam Adam» ne harikulâde şey, değil mi?..
— Evet, Beyoğlunun ortasında türkçe konuşuyor!

Şiire Dair Bir Muhavere

- Neden şiir yazmıyor?
- Titizdir.
- Az mı yazar?
- Çok az. Beş senede bir manzume zor çıkarır.
- Demek inkılâptanberi ancak üç manzume verebildi?
- Onun gibi bir şey.
- Ayda 600, senede 7200, on senede 72 bin, on beş senede 106 bin lira.
- Ne hesap ediyorsun?
- Bir mısraı Türk milletine kaç

mal oldu, onu hesap ediyorum..
— Kaça mal olmuş?
— Her manzumesini bir güzel mısraın hatırı için yazdığına göre..
— Evet?
— Bir mısraı bize 35 bin liraya mal olmuş!
Akbaba — Cumhuriyet gazetesinde «Server Bedi» imzasile çıkan yukarıki edebî bilmeceyi halledene, şair Yahya Kemal'in bir mısraı hediye edilecektir.

Tefrika No. 17

Yazan: FİSKE

Biraz sonra Mithat Cemal bir muşla göründü. Başını kamaranın penceresinden yarı uzatarak şu serenadı söyledi:

*Bahre çıktım bir cesaret geldi kendimden bana,
Badiban açtım hararet geldi kendimden bana.*

*Öyle mevcamevcü şavku neş'eyim ki güyyi,
Ücreti kaydı vekâlet geldi kendimden bana.*

*Hâkimi bahri aruz oldum Kemal'in lâfı yok,
Başka bir kudret, maharet geldi kendimden bana.*

*İşte Nurullah Ata'nın cümle tenkidatına
Sinemi gerdim, metanet geldi kendimden bana!*

*Park otelde palto giysem otursam ey Cemal,
Korkarım zira rutubet geldi kendimden bana!*

Arkasından Hüseyin Siret, tek çift bir kayığa binmiş, hem kürek çekerek, hem serenad söyliyerek meydana çıktı:

*Ey deniz, en muhiti hissiyat,
Nerdedir, nerde, gençliğim, heyhat!
Şirimin ruhu taze, şekli bayat.
Geceler pek kısa, uzun günler!*

*Değilim öyle pek atik şair!
Dadaist, senbolik, kübik şair!
Bana derler: Melânkolik şair!
Geceler pek kısa, uzun günler!*

*Geçti ömrüm azabü hicranla,
Bazı naleyile, bazı efganla,
Dargınım şimdi Ahmet İhsanla;
Geceler pek kısa, uzun günler!*

*Ben ki kimseyle hiç yarışmıyorum,
Etliye, sütlüye karışmıyorum,
Kendi kalbimle de barışmıyorum;
Geceler pek kısa, uzun günler!*

Arkasından aynı kayıkta Hüseyin Suad göründü. Şu serenadı söyledi:

*Değildim önceden hiç mahzun,
Bugün pek yorgunum, pek yorgun!
Yaşardım her zaman şen, memnun;
Bugün pek yorgunum, pk yorgun!*

*Hece peznile yazmam artık,
Durup dinlenmeden hep tık tık,
Usandık bunca yıldır bıktık,
Bugün pek yorgunum, pek yorgun!*

Arkadan Faik Âli sökün etti. Bayraklar, kâğıt fenerlerle donanmış bir kayıkta şu serenadı söyledi:

*Yıldızları, kehkeşanı seyret;
Genç kızları, mehveşanı seyret.*

*Gez Ankara Dikmen'inde bir gün,
Her sinede bir nişanı seyret!*

*Her mısraı bağla diğerile,
Manzumei zereşanı seyret!*

*Bir kere Trakyadan güzar et,
Kumkaleda dur Keşan'ı seyret!*

*Pek Faik'e bakma kem nazarla,
Sen ondaki sitü şanı seyret!*

Arkadan bir feribot zuhur etti. İçinde bir tarafta toplar, tüfekler, tanklar; bir tarafta tahtlar, otomobiller, taşlar, çelenkler... Son yolla derenin kenarına geldikten sonra yedi pare topla etrafı selâmladı. Baş tarafta, başında çelenk Yahya Kemal, etrafında muhtelif kıyafetlerle genç şairler dizilmişlerdi. İlk önce genç şairler hep bir ağızdan gülbenk çektiler.

(Arkası var)

Erkek Kadın olursa!

Operet 3 perde

Akbaba sayfalarında Şehir Tiyatrosu san'atkarları tarafından pek yakında temsil edilecektir.

Baş rollerde : Bedia Ferdi, Hazım, Vasfi Riza

Yazan : ORHAN SEYFİ ORHON

Bir kaç lokma :

Yasefaçi bir gün öğle zamanı dostu Avramacıyı ziyarete gitmişti. Avramacının evinde yemek yeniliyordu. Masanın üzerinde kocaman bir hindi dolması duruyordu.

Avramacı dostunu görünce misafirperverlik damarı kabardı:

— Yel bakalım Yasefaçi... Bezin Madam Raşel hindi dolmasını çok yüzel yapar! Yel bezin ilân yemek ye.

Yasefaçi itiraz etti:

— Çok teşekkür ederim Avramacı, Moizin evinde yemek yedim. Nah burada kadar doldum!

Avramacı ısrar etti:

— Yel be kuzum... Ne zarar var... Bir kaç lokma da bezin ile ye... Boyle hindi dolması her zaman ulmaz!

Yasefaçi ısrara dayanamadı: «Aydi öyle isa, senin yüzel hatirin için bir kaç lokma alayım!» diye sofraya oturdu: Birdenbire iştahı mı açılmıştı? Yoksa hindi dolması mı çok nefisti? Yasefaçi, sofraya halkını hayret ve endişe içinde bırakan bir iştihâ ile on dakika içinde koca hindinin yansını midesine indirdi.

Misafirini yemeğe davet ettiğine bin

kere pişman olan Avramacı sofradan kalktıktan sonra Yasefaçinin yanına yaklaştı:

— Bana bak Yasefaçi...

— Ne var Avramacı?.

— Sen Moizin evinde yemek yedin değil mi?

— Yedim, em de adam akılli...

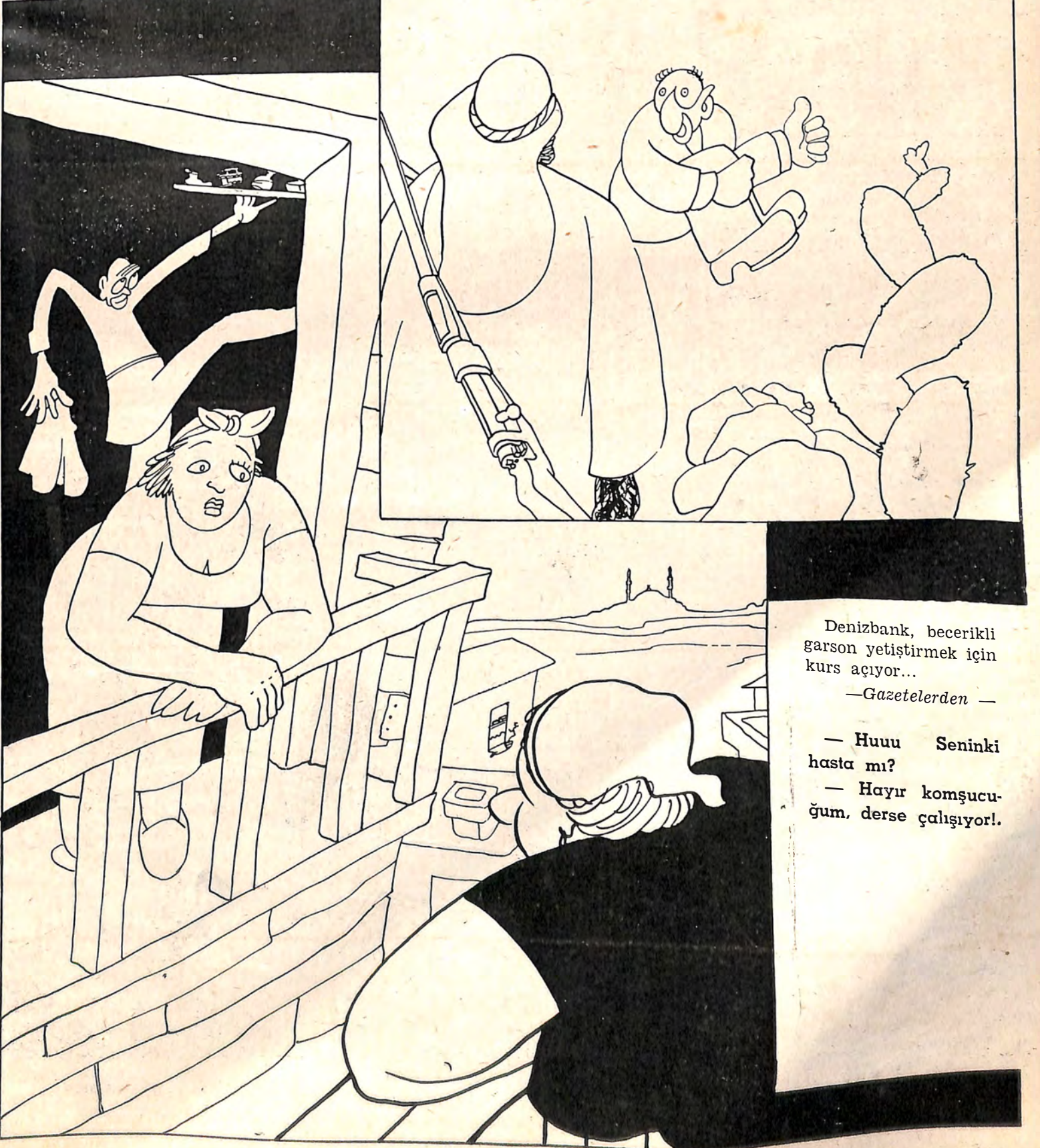
— Bana bak Yasefaçi... Bundan sonra bu vakit sokakta çıkarsan bezin evde yel... Adam akılli yemek ye... Sonra istersan Moizin evinde yit... Orada da Moizin yüzel hatırı için bir kaç lokma alırsın!!

Haftanın Karikatürleri

ZAHİR
GÜVEMLİ

FİLİSTİNDE:

Salamon — Nerele yideyim bil-
mem.. Çöllerdeki siyah Hacı, Alman-
yadaki siyah Hacı da yeşti be!

Denizbank, becerikli
garson yetiştirmek için
kurs açıyor...

—Gazetelerden —

— Huuu Seninki
hasta mı?

— Hayır komşucu-
ğum, derse çalışıyor!.

Yaz sohbetleri:

Denizde

Şehrin cehenneminden kurtulan vücudumu saatlerce, mavi, aydınlık sulara yıkadım. Deniz, neşe çığlıklarında. Şu sarı mayolu kıza bakınız: Buzda soğutulmuş bir kayısı.. Ötede bir kırmızılı güzel: Gençler arasında bir ihtilâl bayrağı gibi alevleniyor.

Onlarla aynı suyun içinde yıkanmanın gururu ile yüziyorum. Şimdi benim vücudumu okşıyan şu küçük dalga, bir saniye evvel şu yaprak gözlü kızın vücudunu sarıyordu. Şimdi mavi kollarını benim boynuma dolayan şu sular, bir saniye evvel şu lâcivert mayolu tazeyi göğsünde sıkıyordu.

Birbirine yaklaşımayan, birbirine uzaktan için için soluyan ihtiraslar bu deniz içinde eriyor. Şu ucu beyaz teneneli mavi bir gelin yastığı gibi yuvarlanan dalgada birbirine gizli gözlerle bakan şu esmer kıza şu sarı gencin vücudundan sinmiş, tatlı bir sıcaklık, baygın bir koku var.

Başları beyaz, Amerikan takkeli delikanlılar, vücutlarına güneşi giymiş kızlar, renkli kâğıttan yapılmış Japon oyuncuları gibi tekneler içinde...

Bir kıydan bir kıyıya sesleniyorlar:
— Ho ho!..
— Hü hü!...

Güneşli bir mavilik içinde uçuşan kahkahalar alevden birer kuş.. Şu yaz ışığında kavrulmuş çehrelere bakınız: Esmer yüzleri sedef bir bıçakla kesen beyaz dişlerde bir vahşi sevimliliği var..

Taze et karşısında, herkes biraz yamyamlaşıyor..
— Ho ho!..
— Hü hü!...

Bu naralar, aşkın gizli parolası mıdır, nedir?.

Her sesin tatlı bir akisle birleşerek sahiplerini sahile çektiğini görüyorum.

Ve kızgın kumlarda açılan ıslak ayak izleri, perdeleri inik, kapıları sürgülü kamarlarda kayboluyor..

Ortaç

Bir kitapta gördüm: İnsanların fikrini açmağa, kalbini kuvvetlendirmeye hiç bir şey harabeler üzerinde düşünmek kadar hüsnü tesir edemezmiş! Şu halde dünyanın en büyük filozofu baykuşlar olmak icap etmez miydi?

Bizim akıllı dediğimiz insanlar, galiba hep fikirlerini saklıyanlardan ibaret! Çünkü düşündüğünü söyleyenler arasında deli lâkabını almamış kimse tanımıyorum!

Büyük adamların pek beşeri olan kusurları bize garip geliyor. Lâkin yine unutmuyalım ki en yüksek ağaçların da toprağa gömülü bir kökü vardır!

Kadınlar, kendilerini en iyi giydiren değil, en ziyade soyan terziyi tercih ederler!

Eğer dünyada yalan imdadımıza yetişmeseydi söyleyecek lâkırdı az bulurduk!

Ciâden bir şey bilen ne kadar azsa her şeye karışan o kadar çoktur!

Bir işte başkalarının hatırlanmasından duyduğumuz infial, kendimizin unutuluşumuzu hissettiğimiz içindir.

Fazıl Ahmet

Gazetelerden: Ressamlarımız, köyleri dolaşarak yerli tablolar yapacaklar..

Ressam — Eh, artık bu tabloyu en aşağı beş yüz liraya satarım..

Köylü — Aman oğul, ben onun aslını elli liraya veririm!..

Kız — Babam: İyi genç, hoş genç ama, daimî bir memuriyeti yok, diyor..

Erkek — Aman sevgilim, bundan daha daimî memuriyet nerede bulunur: İstanbul Hapishanesinin âsarî atikadan olup olmadığını tetkika memur komisyondayım!..

SAZ DİNLERKEN...

Derler ki: Musiki ruhun gıdasıdır. Alaturka saz, bu tarife sığmıyor. Çünkü o, yalnız ruhun değil, midenin de gıdası: Çiropsuz, salatasız, turpsuz, peynirsiz, pastırmasız ve rakısız saz dinlendiğini hiç gördünüz mü?

İşte ruh ile mideyi beraber besleyen bu garip musikinin kendine göre garip tesirleri de var.

Dün akşam şöyle bir bahçede idim: Sulan, yaprakların taze gölgesile yeşillenmiş bir havuz, beyaz örtülü masaların etrafında, dumanlı kadehlerini tokuşturan arkadaşlar, çiftler.

Sazla içkinin, insanlar üstünde ne başka başka tesirleri oluyor: İşte, bahçenin kuytu bir köşesinde sık dalların arasında gizlenmiş bir gençle bir taze.. İnce, buzlu bardaklardan emdikleri her yudum, damarlarında bir damla alev kesiyor

ve keman, hasta bir âşık iniltisiyle; ut, kelimeleri çabuk çabuk söyleyen çenebaz bir kocakarı edasıyla; kemençe, ömrü ahı vah ile geçmiş bir mihnetzede selâhiyetile sanki onlara:

— Sevişin!.. diyor...

Sevişiyorlar. Gittikçe parmaklar birbirine kenetleniyor; yüzler birbirine yaklaşıyor; saçlar birbirine karışıyor; gözler bir bakış değil, bir süzülüş oluyor; sözler, bir ses değil, bir nefes kesiliyor...

İşte, ihtiyar çamın altında, belki onunla yaşıt bir kimsesiz.. Her yudum ve her nağme onu elinden tutup uzak yıllar içinde kaybolmuş sisli bir bahçede, bir hatırat bahçesinde doluşturuyor.. Bazan, dudakları arasından bir ses çıkıyor: (Ah) ile (oh) arasında bir ses.. Sonra, bembeyaz başını ağır ağır sallıyor, yorğun elleriyle diz-

leri üstünde usul tutuyor... İşte havuz kenarında

çetin yüzlü iki genç... Belli ki, her kadeh, içlerinde sonsuz bir fırtına ve gözlerinde kanlı bir yangın tutuşturuyor... Ve belli ki, kemancının elindeki yayı, hiddetle çekilmiş bir saldırma, klarneti bir hücum borusu gibi görüyorlar.. Konuşmaları ne korkunç: Ağızlarından kelimeler çelik sesler çıkararak dökülüyor ve her cümle, masa üstüne vurulan bir kaç yumrukla kuvvetlendiriliyor...

Hasılı, karşıda, gözleri yaprakların arasında pırıldayan yıldızlara dalmış bir şair. Sağda, bakışları havuzun sularına mihlanmış bir kara sevdalı... Solda mütemadiyen hikâyeye anlatan, gülen, konuşan bir zevzek...

Havayı bürüyen baygın anason kokusu ve saz sesleri garsonlara bile tesir etmiş: Onlarda da nazlı birer âşık tavnı var!.

Evet, alaturka musiki ve rakı, muhakkak ki herkesin üzerinde başka bir tesir yapıyor. Farkında değil misiniz?. İşte, bana da bir ukalâ edası verdi! **Y.Z.O.**

Yakup Kadri

Bir istakoz yüzünden

Halim Naciye Ada vapurunda yalnız rastgeldim. Neşesizliği yüzünden belli, altın çerçeveli gözlüklerinin altında nazarları dalgındı.

Halbuki ben onu daima, bir buçuk sene evvel severek almış olduğu karsı ile birlikte ve şen, şatır, keyifli görmeğe alışmıştım.

Aklıma, zavallı kadının hasta olması ihtimali geldi. Hem hatır sormak, hem de icap ederse teselli vermek niyetiyle yanına sokuldum. Evvelâ, söze başlamış olmak için:

— Hayrola, böyle yalnız?. diye sordum.

Mahzun, baygın bir sesle cevap verdi:

— Evet.. Yalnızım!.

— Bayan Nedime rahatsız değiller inşallah, ya?!

Bir müddet cevap vermek istemiyormuş gibi durdu. Sonra galiba dertleşmek ihtiyacı galib geldi:

— Hayır azızim!. Hasta değil... Fakat biz Nedime ile birbirimizden ayrıldık!..

— Etme!... Sebep?.

— Sebep... Bir istakoz, melûn bir istakozla bir dudala hizmetçi...

— Münasebet?.

— Bak anlatayım da, gör: Biz, karın koca, bu yaz iptidasında Adaya taşındığımız vakit yanımızda hizmetçi olarak Nedimenin emektar bir dadısı vardı. Evli barklı olan bu kadın nihayet yanımızda bir ay kadar durdu, sonra kocasının evde bakımsız kaldığını bahane ederek çıkıp gitti. Nedime ile ben şaşırarak kaldık, lokantanın yemeği hem midemiz, hem de kesemize dokunuyor, evin içinde dolan tozlar eşyanın üzerinde birikip kalıyordu. Sağa sola baş vurduk, idarehaneleri dolaştık. Bizim bu halimizi görüp acıyan akrabamızdan biri, bir müddet evvel Anadoludan getirmiş ol-

duğu ahretliğini bize verdi.

Elif ismini taşıyan bu kız, sıcak, gülbüz, etine dolgun, fıkır fıkır kaynayan bir taşra güzeliydi. İri, siyah gözleri, esmer teni, mütenasip endamı, kolları, bacakları, kemale ermiş kestanenin dış kabuğu gibi, fazla şişkinlikten daima aralık duran entarisinin göğsü, benim üzerimde daha ilk görüşte tuhaf bir tesir yaptı.

Zevcemi fevkalâde sevmekle beraber, Elife de haris nazarlarla bakmaktan kendimi alamıyordum. Maamafih uzun zaman nefsimle mücadele ettim. O kızla evde yalnız kalmamağa son derecede dikkat ediyordum. Bir aralık bir bahane icadile eski yerine iade etmeyi düşündüm. Fakat Nedime kendisinden memnundu. Zira temiz, yumuşak huylu bir kızdı. Pişirdiği yemek de pek âlâ yeniyordu. Nasıl bahane bulabilirdim?.

Çaresiz katlandım ve kendimi idare etmeğe çalıştım. Lâkin günün birinde aksi şeytan işe karıştı. Nasırımı keserken kanattım, parmağım şişti, potin giyemedim. Bilmecburiye üç gün, evden dışarı çıkamadım. Bu esnada Nedimenin de işi oldu, üç gün sıra ile İstanbula indi.

Elif, odama öğle üzeri traş için sıcak su getirmişti.. Havanın ağırlığı âsabımı gevşetmiş, yatağın üzerine uzanmıştım. Başucumdaki masanın üstüne suyu bırakmak üzere yanıma yaklaşan kızın eli nasılsa yanağıma değdi. Birdenbire kuvvetli bir elektrik cereyanına kapıldım zannettim.. Ve... Bittabi olanlar oldu!...

O gündenberi, artık her fırsattan istifade ederek, Elifle mercimeği fırına verdik..

Geçenlerde, kayın valdem, Nedimenin teyzesi, hemşireleri, eniştereleri, çoluk çocuklarıyla hep beraber bize sabahdan misafir geleceklerdi. Erkenden çarşıya gidip kocaman bir istakoz aldım ve eve yolladım. Ben de vapurdan çıkan misafirleri karşılayıp onlarla birlikte geldim.

Elif, o vakte kadar hiç görmediği istakozu ne suretle pişirmek lâzım geldiğini gidip komşunun oğluna sormuş. O çapkın da kaynar suda haşlamasını tavsiye etmekle beraber:

— Yalnız, iyi dikkat et!.. demiş sizin bay ile aranızda ufacak bir şey

— Şu dayızadenin bıyıkları beni öyle güldürüyor ki...
— Yaaa... Demek sen de gıdıklanıyorsun!..

Gidiş...

Geliş!..

varsa bu istakoz hemen kıpkırmızı olur.

Zavallı saf kız, yüreğinde bin bir helecanla istakozu tencereye koymuş ve başka işlerle meşgul olmağa başlamış.

Tam, hep birlikte, sofraya oturduk. Refikam, misafirlerine istakozu tebşir etmiş, hepsi sabırsızlıkla bekliyorlardı. Beş dakika.. Bir çeyrek... Yarım saat geçti.. Bir türlü istakoz ortaya gelmiyordu. Tuhafı, Elif de meydanda yoktu.

Bir aralık, Nedime dayanamadı, bana:

— Şu kıza seslen de artık getirsin! Fena oluyorum! dedi.

Ben de kalktum, merdiven başından bağırdım:

— Elif! haydi, bekliyoruz. Nerede kaldın yahu?!

Aradan iki dakika geçmedi; Elif, elinde koca bir tepsi ile göründü. Gözleri ağlamadan şişmiş, yüzü kıpkırmızı idi. İstakozu getirip sofranın üstüne bıraktı. Yüzüme dik dik bakarak:

— Madem ki benimle yatığınızı elâleme ilân etmek istiyorsunuz, bu yurun afiyetle yiyiniz bayım! dedi.

Ercümen Ekrem

ZEKÂT

*Diyorlar ki: Farz olmuştur zekât vermek her zengine..
Paha biçmek mümkün değil gözlerinin şu rengine!*

*Allahını seversen,
Uzatwer bana sen,*

Zümrütlerin zekâtını, tath, baygın bir bakışla!

*İki yakut damlasıdır dudakların, taze, sıcak!
Bunların da zekâtını vermek sana farz olacak!*

*Vermelisin borcunu,
Dudağının ucunu*

Benim yanan dudağıma bir lâhzacık bırakışla!

*Ağzın pembe bir mahfaza, dişlerin bir dizi inci,
Bu emsalsiz incilerin zekâtını lûtfet cici!*

*Çok istemem ben senden,
Bir yudum ver busenden!*

Likör gibi sarhoş eden bayıltıcı bir bakışla!

*Sen bir bahar güneşisin, güzel başın altın taçlı,
Ben kar yağmış bir tepeyim, yorgun başım beyaz saçlı..*

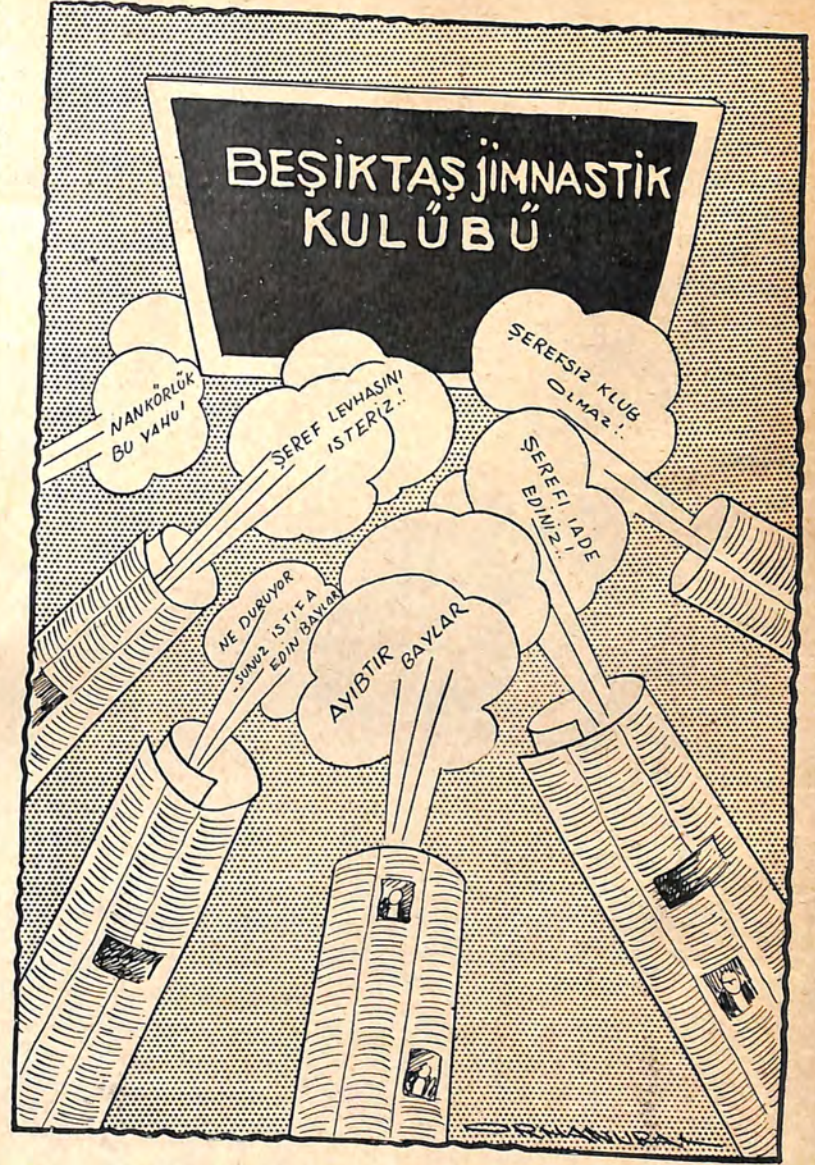
*Zekâtını ver bu tacın,
Kalbim senin muhtacın,*

Ne olursun bir gecelik elele ver yazı kışla!

Akbaba

Mağazaların öğle tatili başladıktan sonra:
Beyoğlunda korkusuz bir dolaşış!...

Spor faaliyetlerimizden:
Bir Şeref mücadelesi!...

İSTASYONDA

Bay, karısına:

— Gördün mü, işte treni kaçırdık..
Halbuki biraz acele etseydik treni ka-
çırmıyacaktık.

Bayan, kocasına:

— Eğer sen de bu kadar acele et-
meseydin, istasyonda öbür treni bu
kadar uzun zaman beklemiyecaktık!

İLTİFAT

Muharrirliğe yeni başlayan genç,
tahrir müdürüne sorar:

— Bayım, makalem çıktıktan sonra
karilerden hiç mektup aldınız mı?

— Evet, bir kaç tane aldık..

— Yaaa... Ne diyorlar?..

— İsim müşabeheti dolayısıyla bu
makalenin kendilerine ait olmadığını
ilân ediyorlar!..

İstanbul radyosunun bütün kıymet-
li elemanları Ankara radyosuna gittik-
ten sonra:

Neler dinliyeceğiz?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

KAYINPEDERLE DAMAT

Damat — Kızınızdaki hiç hoşnut de-
ğilim kayınpeder, çok müsrif!

Kayınpeder — Hoşnut olmamakta
haklısın oğlum, eğer israfta devam
ederse bana haber ver.

Damat — Ne yapacaksınız?

Kayınpeder — Mirasımdan mah-
rum edeceğim oğlum!..

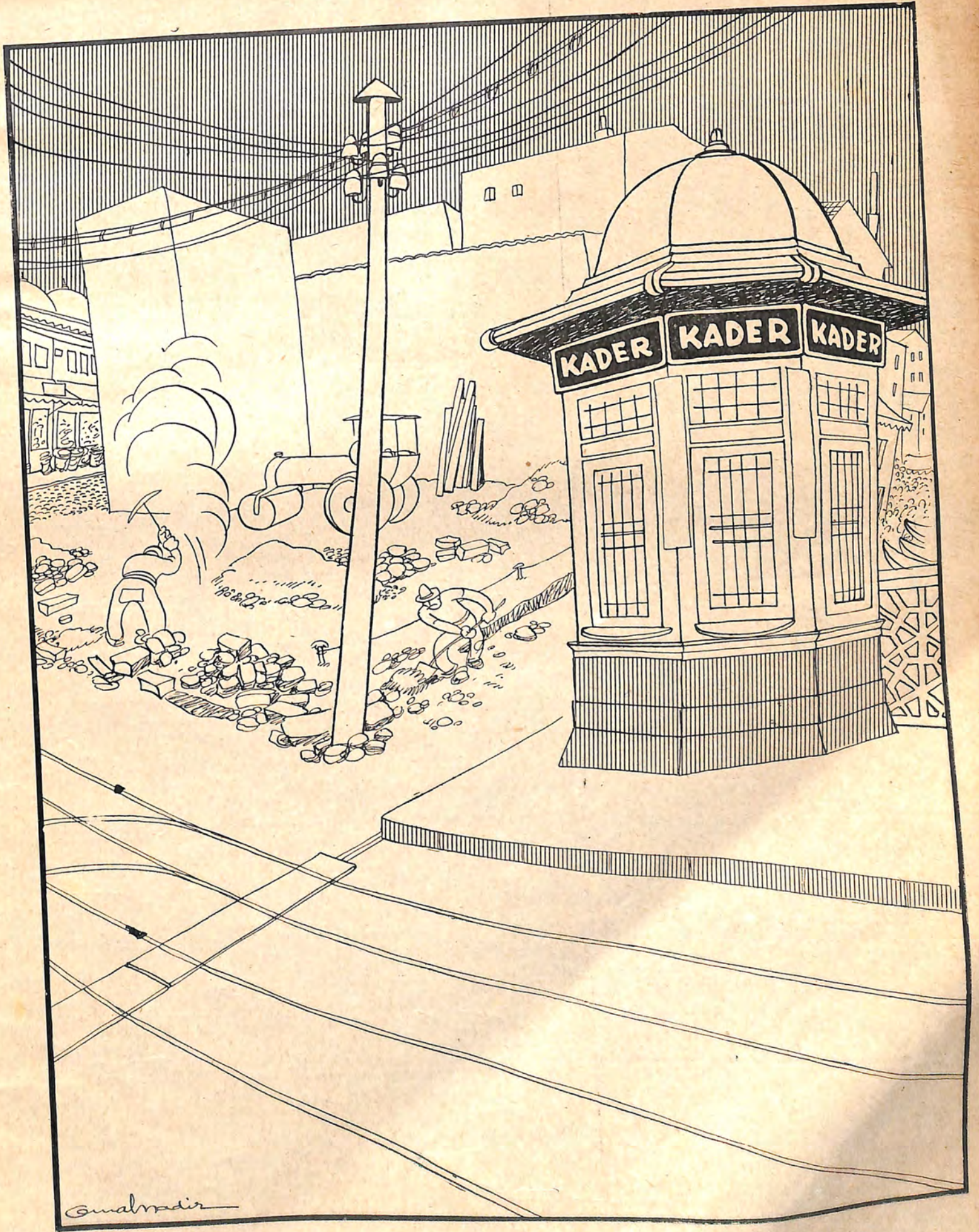
İNTİKAM!

İki kadın arasında:

— Bizim Leylânın kocası ölmüş.
Dün, başın sağ olsuna gittim. Bana
surat etti..

— Sen de ona surat et..

— Elbet edeceğim.. Hele bir kere
kocam ölsün, o da bana başın sağ ol-
suna gelsin de bak!

Eminönünde başlayan imar faaliyetinden bir sahne !

Bayan Şahende pencereden bahçeye baktı... Bahçıvan Hasan tarhları belliyordu... Dehşetli sıcağı. Güneşin ışığı genç bahçıvanın kalın, kırmızı ensesinde pırl pırl yanıyordu.. Bu sütun parçası gibi kalın, terli ense, Bayan Şahendenin içine tuhaf bir ürperme verdi... Kırk beş senelik vücudu garip garip gıdıklanır gibi oldu... Köşkte herkes öğle uykusuna yatmıştı... Aşağıya, bahçeye indi.. Hasanın karşısına, çimenlerin üstüne oturdu... Tabakasını çıkardı, bir sigara aldı, dudaklarının arasına ilaştırdı, bir sigara da Hasan'a uzattı.. Lâkin genç bahçıvan sıkıldı, ezildi, büzüldü, sigarayı almak istemedi... Bayan Şahende, gözlerini süzerek, sesine titretilik bir perde vererek sigarayı almasını emretti... Bahçıvanla hizmetçi sigaraları karşılıklı tütürürlerken konuşmağa başladılar.

— Hasan.. Doğru söyle, ben güzel miyim, değil miyim?..

Hasan bir gelinlik kız gibi kıpkırmızı oldu... Cevap vermedi.

— Söylesene ayol...

— Utanırım bayanım..

— Söyle diyorum sana..

— Güzelsin...

— En çok nerem güzel?

Hasan gene utandı...

— Söyle... En çok neyim hoşuna gidiyor?..

Hasan mahcup mahcup sınıtı:

— Kırmızılının hoşuma gidiyo..

Dedi... Bayan Şahende o gün dudaklarını nar çiçeği gibi kıpkırmızı yapmıştı.

Hasan:

— Kırmızılının hoşuma gidiyo..

Şehir Tiyatrosundan: Bir Bedia!

Derken melül melül Bayan Şahendenin yüzüne bakıyor, ağzından çıkacak söz için kırmızı dudaklarının hareketine dikkat ediyordu... Bayan Şahende heyecan içinde idi. Demek dudakları Hasanın hoşuna gitmişti. Başını çevirdi. Kış bahçesine baktı.. Orada büyük saksıların arkasında ne zevkli aşk saatleri geçebilirdi. Hasanı biraz daha kıskırtmak için dudaklarını büzdü:

— Demek bunlar hoşuna gidiyor ha...

Bahçıvan gene mahcubane güldü:

— Çok hoşuma gidiyo!...

Bayan Şahende yerinden fırladı... Hasan'ı kolundan yakalayarak çiçek bahçesine sürükledi.. Büyük saksıların arasına geldiler. Bayan Şahende gene gözlerini süzdü:

— Al haydi... Dedi. En hoşuna giden şeyi al...

Hasan şaşırıldı:

— Alamam bayancığım, dedi, o bana lâayık değil.

Bayan Şahende ısrar etti:

— Al.. Al.. Bu işlerde bayanla bahçıvan arasında fark olmaz al...

Hasan son bir mukavemet gösterdi:

— Ya bay bu işe ne demez ki?..

Bayan Şahende omuz silkti:

— Nereden göreceksin o.. Al sen... Al haydi.

Bayan Şahende fena halde sabırsızlanıyordu.. Hasan mütereddit, heyecanlı adımlarla bayana doğru ilerledi... Bayan Şahende kırmızı dudaklarını büzdü, gözlerini kapadı... Hasan elini uzattı, Bayan Şahendenin boynundaki kolyeyi çözdü:

— Eyvallah bayancığım, dedi. Yavukluma yollayiveririm!...

Dalga

ADI ÜSTÜNDE

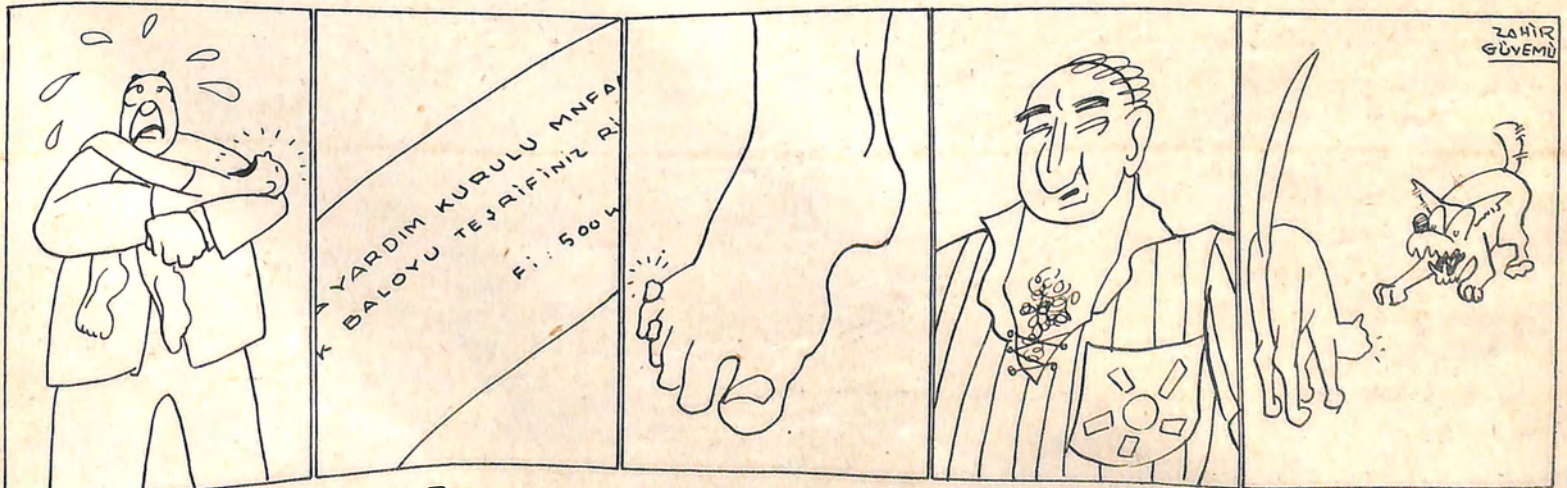
— Karadenizde fırtına, pek dehşetli olmuş. Bir kaç vapur baştan kara etmişler..

— Gayet tabii...

— Nasıl tabii olur?

— Baksana birader, adı üstünde: Denizi kara, rüzgârı kara yel... Bu vaziyette vapurlar baştan kara etmiş, çok mu?..

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Babalık saadeti

Bağ

Bam teli

Bankacı

Bay ve bayan

Bayan Hatice yüzündeki kırk senelik çizgileri belli etmemek için epice sürdü, sürüştürdü, taktı, takıştırdı, süslendi, püslendi, yanına küçük köpeği Flor'u da aldı, sokağa çıktı... Flor'u da kendisi gibi süslemiş, boynuna geniş kırmızı bir kordelâ takmıştı. Taksime doğru yürürken arkasına iki delikanlı takıldı. İkisinin de omuzları geniş, vücutları çok mütenasip, yüzleri çok güzeldi. Bayan Haticenin içinde sıcak bir heyecan dalgası dolaştı.. Demek hâlâ 40 yaşına rağmen böyle güzel gençleri peşine takabilecek kadar cazibeli idi. Arkasındaki gençlerin kendisini uzun uzun tetkik ettiklerine emindi, onların bakışlarından âdeta gıdıklanıyor gibi oluyordu. Yürüyüşüne bir letafet verdi. Kalçalarını oynatırken bütün vücudunu de titretiyordu. Nihayet delikanlılar gûya kendi aralarında konuşmağa başladılar:

— Monşer, şu yürüyüşteki güzelliğe bak..

— Fevkalâde...

— Gördüm ama ben bu derece güzelini görmedim...

— Vallahi ben de..

— Şu beyazlığa, şu renge bak.

— Nefis...

— İnsanın alıp ta öpeceği, öpeceği, öpeceği geliyor..

Bayan Hatice heyecanından fenalıklar geçiriyordu.. Vücudünde dolaşan sıcak dalga şahlandııkça şahlanıyordu.. Nihayet delikanlının biri:

— Tutup göğsüme bastırmak istiyorum!...

Diynce, hafif sendeledi.. Az daha heyecandan bayılacak, belki de arkadan gelen gençlerin kolları arasına düşecekti.. Bir erkeğe bu kadar ihtiras vermek onu bir an içinde heyecanla yoğrulmuş bir hamur haline getirmişti.. Gençler devam ediyordu:

— Aynı zamanda ne şık.. Ne kibar bir şıklık hem..

— Sen onun şıklığına değil, gözlerinin rengine bak.. Harika...

— Harika azizim.. Allah sahibine başışlasın..

Bayan Haticenin aklına ihtiyar kocası geldi. İçinden:

— Allah için sahibi malın kıymetini pek te biliyor ya..

Mişon — Maşalla maşalla.. Eki kilo zayıflamışım..

Salamon — Nasıl oldu?.. Pihriz mi yaptın?..

Mişon — Yok be.. Hamama yidip yikandım!..

Dedi. Delikanlının biri:

— Ben sahibini filân tanımam. Öyle hoşuma gitti ki şimdi onu kaçıracam..

Bayan Haticenin kalbi parçalanacakmış gibi atıyordu.. Böyle 25 yaşında bir delikanlı tarafından güpe gündüz, cadde ortasında kaçınılmak.. Hınzır kocası bu heyecanlı kadın kaçırmak için vakasını gazetelerde okuyunca güzelliğinin neler yaptırarak kadar kuvvetli olduğunu anlıyacaktı.. Gençler devam ediyordu:

— Kaçıracam.. Muhakak kaçıracam..

— Vaz geç.. Cadde ortasında, güpe gündüz..

— Ne çıkar onu kucığıma alır, koşmağa başlarım.

— Bağırır.

— Bağırır..

— Çırpınır..

— Çırpınır.. Ben kaçıracam..

— Yahu yavaş söyle işitir.

— Anlamaz.. Ecnebiye benziyor..

Böyle söyliyerek adımlarını sıklaştırdılar. Bayan Hatice tatlı heyecanından boğulacak gibi bir halde beline sarılacak kolları bekliyordu, gençler biraz daha yaklaştılar. Biri atıldı ve tatlı beyaz renkteki, kırmızı kordelâlı şık köpeği kucakladı.. Kaçmağa başladılar.

Hikmet Feridun

Bir Rüya Gördüm!

Halil, Sacideye yaklaştı.. Genç kadın sedirin üstünde yarı oturuyor, yarı yatıyor gibi idi. İnce parmakları arasındaki siğarayı zaman zaman ağzına götürüyor, zakkum kırmızısı dudaklarının arasından havaya halka halka duman çıkarıyordu.. Halil, Sacideye şöyle bir baktı: Enfes.. Lokman Hekim'in "ye!," dediği.. İlânı aşk etmenin tam sırası idi.. Sedirin önüne, Sacidenin ayaklarının dibine oturdu ve ilânı aşka başladı:

— Hayırdır inşallah, bu gece bir rüya gördüm.. Gûya ben size gelmişim.. Siz gene beni bu odada kabul ediyorsunuz.. Gene bu sedirde oturuyor, böyle cazip hareketlerle sigara içiyorsunuz. İçleri gıcıklayan kırmızı

daklarnızın arasından havaya yalka halka dumanlar yükseliyor...

Sacide gülümsedi:

— Eee.. Sonra?..

— Sonra.. Sizin ayaklarınızın dibine oturuyorum.. O küçük, küçük, küçücük elinizden birini tutuyorum, öpüyorum ve biraz daha size yaklaşıyorum. Sedirin bir ucuna da ben ilişıyorum..

Halil, böyle söyliyerek sedirin kenarına çıktı, Sacide'nin bir elini yakaladı, rüyasına devam etti:

— Üzerinize doğru eğiliyorum. Biraz kaçınıyorsunuz.. Ben yaklaşıyorum. Siz çekiniyorsunuz.. Ve nihayet sizi belinizden tutuyorum..

Bay Halil, bu sözle beraber kolunu

Sacidenin beline doladı ve devam etti:

— Evet kollarımı sizin belinize doluyorum... Ve sizi dudaklarınızdan öpüyorum..

Bay Halil içildi, tam genç kadını dudaklarından öpeceği sırada Sacide silkindi:

— Aman durun, ben de bir rüya gördüm.. Siz buraya gelmişsiniz.. Bana ilânı aşk ediyorsunuz.. Gene bu sedirin üstündeyiz.. Tuhaf değil mi ikimiz de hemen hemen aynı rüyayı görmüşüz. Evet siz sedirin üstünde belimden tutuyordunuz.. Birdenbire beni kendinize çektiniz... Ve.. A... Söyli-yemem, utanırım... Öptünüz... Sonrada masamın üstünde duran terzimin hesabını verdiniz...

Halil, masanın üstüne baktı.. Hakkaten orada yekûnu dolgun bir hesap puslası vardı. Kendi kendine düşündü:

— Bu hesap puslasına bu kadın hiç de fena değil...

Ve bu düşünceden sonra rüyasına devam etti:

— Evet, sizi dudaklarınızdan öpüyorum... Ve hesap puslasını ödüyorum.. Ondan sonraaaaa... Buraya sedire, sizin yanınıza uzanıyorum... Böyle saatlerce kalıyoruz.

Sacide atıldı:

— Aaa benim rüyam bitmemişti ki. Burada uzun saatler kaldıktan sonra dışarıya çıkıyoruz. Siz bana kuyumcudan bir pantantif alıyorsunuz...

Bay Halilde şafak ottı... Süklüm püklüm:

— Ne denir, rüya bu... Hayırdır inşallah... Bendenize müsaade...

Diye şapkasını kaptı, dışarı fırladı...

Şeytan

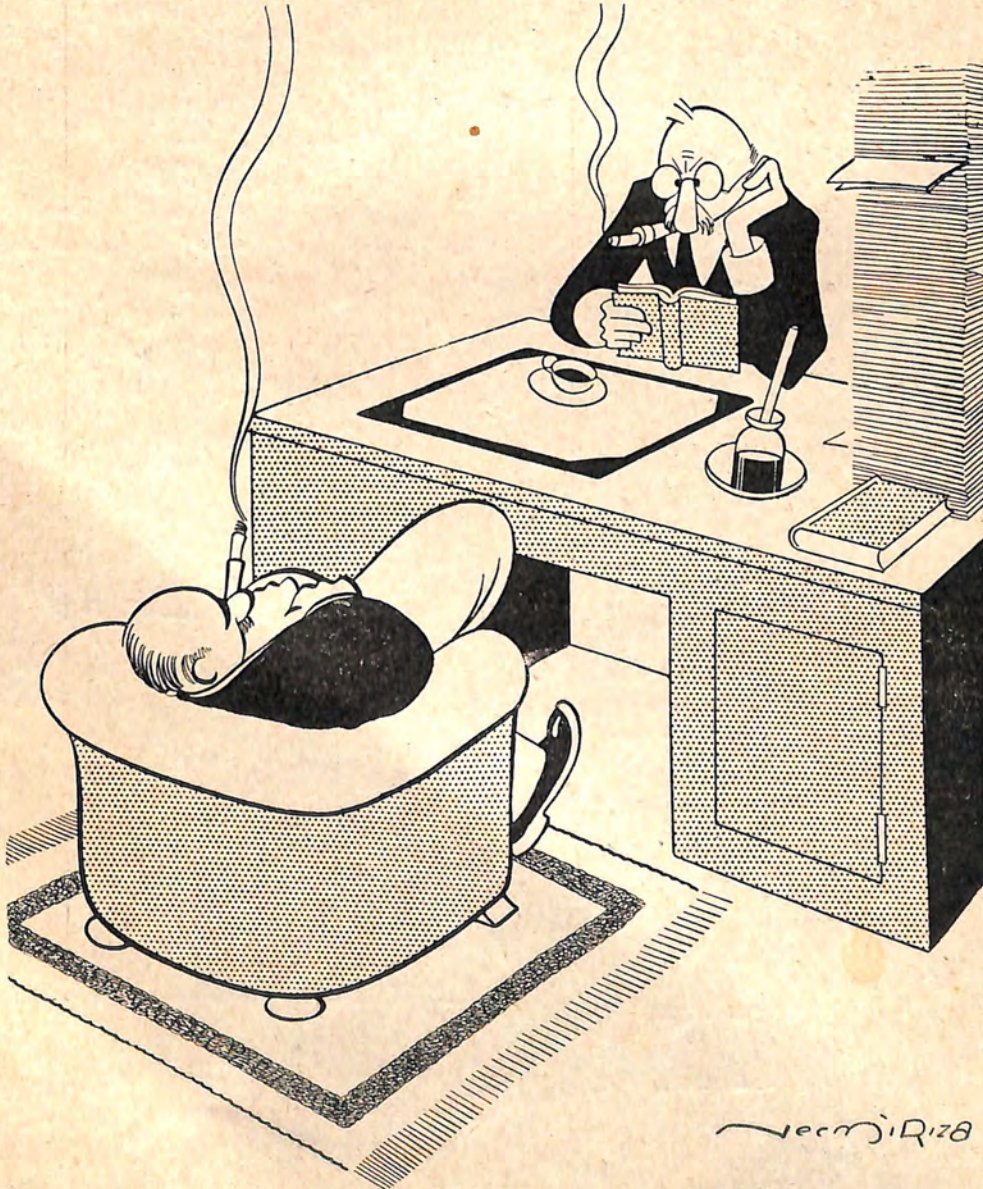

MÜŞABEHET

Esvet kalfa, simsiyah, kadife gibi bir bacıdır. Geçen sabah, erkenden eski hanımını ziyarete geldi. O kapıdan girerken, bay çıkıyordu.

Bayan, Esvet kalfayı görünce baysın arkasından seslendi:

— Yahu... Bay... Esvet kalfayı gördüm de aklıma geldi: Hiç kömürümüz yok, biraz gönderiver!..

Necmi Rıza

— Tam istediğim gibi, ters, sakar, musibet bir hizmetçi buldum. Şimdi öyle rahat ediyorum ki...

— Acayip.. Neden?

— Karım beni bıraktı, artık onunla kavga ediyor!

Değil mi Amcası?

Geçen pazar, akşam üstü son posta ile Büyükdadan İstanbula dönüyordum. Yer bulmak için vapura erken girmişken, orta kat kamerasında ve en arkada, boş bulduğum bir köşeye büzülmüştüm. On dakika sonra, vapur ağız ağıza dolmuş, iğne atılsa yere düşmeyecek bir hale gelmişti.

Derken, kapıdan içeri, taze, şişman, güzelce bir kadın girdi. Etrafa şöyle bir göz gezdirdi. Şüphesiz oturacak bir yer arıyordu. Ön sıralarda bulamayınca bize kodar geldi. Kucağında kundaklı bir de çocuk vardı. Karşımda oturan iki Rum kokonasının arasında ufaklık bir yer sezdi, oraya ilişti.

Hava sıcaktı. Terini silmek, sonra da kıpkırmızı yüzünü yelpazelemek için mendilini çıkarırken, çantasını dizlerinin üzerinde uyuyan yumurcağının üstüne düşürdü. O vakte kadar uyumakta olan çocuk bu sadme ile uyandı ve mini mini yumuklarını sıkarak, katıla katıla feryada başladı:

— Uvvey!.. Uvvey!.. Uvvey!...

Kadın teskin etmek istiyordu:

— Vah ninem!.. Vah benim cicim!.. Nen var gülüm?.. Bak.. Bak.. Orada Buva var!.. Bak, baban şimdi gelip bizi atta götürecektik...

Buvası da, babası da, at da çocuğa vız geliyordu. Perdeyi yükseltti:

— Uvva!.. Uvva!...

— Vah ciğerim, vahl!.. Acaba kundağın içinde iğne mi var da batıyor? Bir şey çık yok. Sus artık.. Dandini Hulkime, dandini dan!..

Kadın, çocuğunu sağa sola çevirerek sallayıp dur-

Kız — Bugün biraz nezlem var, yüzme dersini evde yapsak, olmaz mı?..

dukça kendi vücudu de beraber sallanıyor, göğsünün hürmetli heyeti, incecik bluzun içinde kalkıp iniyordu.

Bu kadar sarsıntı ile sersemliyen Hulki bir müddet çık sustu. Fakat henüz bizler sevinmeğe vakit bulamamıştık ki tekrar başladı:

— Uvvey!.. Uvvey!.. Uvvey!...

— Ayol, çocuk!.. Ne oldu sana?.. Sancılandın mı yoksa?.. Vah yavrum!.. Üşüdü zahir!..

— Uvvey!.. Uvvey!...

— Uykun var mı?.. Gel uyutayım.. Hu, hu, hu!.. E, e, e, e!... E gülüme, kış, kış, kış!...

Ninni de para etmedi; konser devam ediyordu:

— Uvvey!.. Uvvey!...

Yumurcağın avuç içi kadar suratı sade ağız kesil-

mişti. Ne gözleri, ne burnu seçilebiliyordu. Yalnız bir kulaktan öbür kulağa kadar açılmış, muttasıl yaygara basan geniş bir ağız. Nihayet annesi sordu:

— Mama vereyim mi evlâdım?.. Ha?.. Hanımış yavrumun memesi?..

Kundağı yine dizlerinin üzerine bırakarak memesini çıkarmaya koyuldu. Lâkin bu zannolunduğu kadar kolay bir iş değildi. Bluzun daracık aralığında koca meme bir türlü çıkmak istemiyor, kâh pembe burnunu gösteriyor, kâh yandan görünüyor, tekrar içeri kaçıyordu.

Nihayet çıkabildi... Fakat ne lâtif şeydi. Tıpkı yeni açılmış bir manolyaya benziyordu. İki taraftaki Rum karıları hasetle baktılar.

Kadın elile mıcıklaya mıcıklaya memeyi yumurcağın ağızına zorla tıkıya çabalıyordu:

— Al anacığım, al!.. Bak mama.. Mama!..

Fakat çocuk bununla da memnun olmamıştı. Örümecek ayağına benziyen sıksık parmaklariyle bu lâtif pişkeşi reddetti. Anasının kucağında daha ziyade kıvranağa, yay gibi gerilmeye başladı. Yaygarası devam ediyordu:

— Uvvey!.. Uvvey!.. Uvvey!...

O zaman kadın dayanamadı. Artık o da hiddetlenmiş, kan başına çıkmıştı. Bütün vapurdaki ahalinin gülümsiyen nazarları önünde, koca memeyi iki elile kavrayıp, köşemde büzülmüş oturan zavallı beni işaretle, gûya piçine hitaben bağırırdı:

— İstemiyorsun öyle mi? Bak amcana vereyim de o nasıl istiyecek!.. Değil mi amcası?!

Eve avdet ettiğim zaman, gırtlığımı bir şey tırmalamakta olduğunu hissettim. Aynaya baktım. Yutkunmaktan boğaz olmuştum!..

Çekirge

İNCE BİR HESAP !

Bayan N. önünde diz çöküp kendisine ilânı aşk eden Bay M. ye:

— Bana malik olmak isteyen erkeğin hiç olmazsa ayda bin lira varidatı olmalı!...

Dedi. Bir şirkette muhasebeci olan M. bir saniye düşündü ve derhal şu cevabı verdi:

— Pekâlâ, kabul ediyorum... Ayda bin lira üstünden hesap edelim, bir saden hesap edelim, bir saden yüz otuz dokuz kuruş düşer.. Hemen takdim edeyim!...

Bir Rüyanın Hatırası

Tefrika No. 5

MAHMUD YESARİ

— Eh, biraz.

— Nedir?

— Biz, her şeyi düşündük, en mühim olan şeyi unuttuk. Telefonsuz olmaz. İşler kaç gündür birikmiş, bugün, sıkı çalıştığım halde bitiremedim. Geç vakitlere kadar çalışmaklığım lâzımdı. Yıldırım çekip Maçkada kalmağı düşündüm. Sen merak edersin, diye vaz geçtim. Eğer telefon olsaydı, uzun konuşabilirdik.

Remide, bir çocuk gibi sevindi:

— Evet, telefon, hakikaten lâzım. Evde, yalnızlıktan sıkılınca, telefonu açar, seninle konuşurum.

Köşke telefon alınması, ara sıra kaçaklar yapabilmesi için de Veysin'in işine geliyordu.

Ertesi gün, Remide, bakkalın telefonile şoför Poyraz Rüştüyü aradı ve yazıhanenin adresini vererek kocasına gönderdi.

Bir gün sonra, hususî spor otomobil köşkün önünde pırl pırl duruyordu.

Otomobili Poyraz Rüştü getirmişti; elinde kasketini çevirerek; Remideye:

— İsterseniz, garaj bite-ne kadar arabayı, Kadıköyündeki garaja çekerim, yündeki garaja ettiğiniz zadedi. Siz, arzu ederseniz, benzin deposuna telefon edersiniz. biraz fazla benzin gider ama, araba hırpalanmamış olur.

Remide otomobiline kavuştuğu, günlerdenberi özlediği asfalt gezmesine çıkacağı için, küçük, ehemmiyetsiz şeyler düşünmeğe vakti yoktu:

— Peki... Peki...

Diyerek köşke döndü, giyindi, biraz sonra bahçeye çıktı, Poyraz Rüştüyü çağırdı:

— Siz burada oturun, bekleyin, eğer işiniz varsa, gidin, akşama doğru gelirsiniz.

Onun cevabını beklemeden yürüdü, otomobile bindi. Volanı eline alınca düşündü; Nereye gidecekti? Otomobille gitmek, yürümek gibi değildi. Mesafeler kısalıyor; vanlacak yer, çabuk yakınlaşıyordu.

— Pendiğe mi uzansam? Yoksa Kadıköyüne mi çeksem?

Kadıköyüne gidip dönmek aklına daha yattı. Kadıköy İskelebaşı, bir âlem-di. Vapurlardan çıkanları görmek, kendini onlara göstermek, keyifli bir eğlence olurdu.

Yerliler, bu yeni, şık spor arabayı ve arabayı kullanan genç, güzel, şık kadını merak edeceklerdi. Belki de kalabalık arasında Remidenin tanıdıkları da çıkacaktı.

Bunu düşündüğüne, âdetta sevindi; zekâsını beğendi, bu seviniş, beğenış, genç

kadını neşelendirdi; otomobiline başını çevirdi; araba asfalt üzerinde, uçar gibi kaymağa başladı.

Remide, kendi kendine gülüyor; asfalt yolu yeni görüyormuş gibi, sevinç şaşkınlığı içinde etrafına bakınıyordu.

Göztepeye yaklaşırken, yolun sağındaki bir su birikintisini çiğneyip kaldırımdan yürüyen iki genç kızın üstüne çamur sıçratmamak için, arabayı sola açtı. Remide bu iki genç, güzel kıza pek beğenmişti; bakmağa başladı. Fakat, iki genç kız da, spor arabayı kullanan genç güzel kadına bakarlarken bir çığlık kopardılar.

Remide, şaşırdı, arabanın gidiş istikametine baktı. Yolun solundan atlet fanilâh, beyaz kısa pantolonlu bir bisikletli geliyordu. Otomobilin sola açıldığını görmüş, sağa kaçmak istemişti. Fakat Remide, arabayı tekrar sağa çevirince bisikletli de şaşırmıştı. Genç kadın, bisikletliye çarpmamak için, direksiyonu tekrar sola açmak istedi, motörün hızını da kesti; gel gelelim, iki tarafın karşılıklı şaşkınlığı, kazayı kaçınılmaz bir hale getirdi, arabanın sağ ön çamurluğu bisikletliye çarptı, devirdi.

Remide, bir çığlık kopardı; volanı tutan elleri gev-

şedi; kendinden geçti, bayılıverdi.

Gözlerini açtığı zaman bisikletli gencin gülümsyerek kendisine baktığını gördü. Araba da, caddenin sağındaki bir ara sıkakta duruyordu.

Genç kadın, hemen hatırladı, fakat ne söyleyeceğini bilemiyordu. Bisikletli genç:

— Geçmiş olsun, dedi.

Remide, kendini kolay kolay tophıyamıyordu:

— Size de geçmiş olsun. Delikanlı bir teviye gülümsüyordu:

— Çok korktunuz, bayıldınız.

Sağ omuzunu çarpıtarak elini salladı:

— Korkacak bir şey yoktu ki...

Remide, hâlâ kurtulamadığı şaşkınlık arasında, delikanlının teklifsizliğine de ayrıca şaşmaktan kendini alamıyordu:

— Nasıl korkacak bir şey yoktu? Araba size çarpmadı mı? Siz düşmediniz mi?

Delikanlı, gayet basit, gayet tabii bir şeyden bahsediyormuş gibi, omuzlarını kaldırıyor, dudak büküyordu:

— Düşmek değil, ehemmiyetsiz bir kapaklanmak.. Buna gelene kadar, nerele-re çarptım, nerelerden düş-tüm.

(Arkası var)

Filistinde vaziyet:

Arap — Hah, gebertecek bir Yahudi yakaladım!..

Yahudi — Hah, gebertecek bir Arap yakaladım!..

[İtalyan karikatürü]

— Bu zarlar ne olacak?..

— Tavuk o kadar küçük ki.. artık kim yiyecek diye aranızda zar atmaktan başka çare yok!

[İtalyan karikatürü]

Yolcular — İmdad... İmdad...

Kaptan — Korkmayınız canım, bir şey yok... Pantalonum düşüyor da ben bunu kemer yerine belime taktım!

[İngiliz karikatürü]

Gelin — Herkes çekilse de bir kere bizbize kalsak...

Damad — Demek beni o kadar çok seviyorsun...

Gelin — Hayır canım, iskarpinlerim ayaklarımı öyle sıktı ki...

[Fransız karikatürü]

— İşte bütün dişleriniz.. Şimdi söyleyiniz bakayım, hangisini tedavi edeyim!..

[Leh karikatürü]

— Al kocacığım, sana sekiz tane mektup... Her hafta bir tanesini açıp serian para istediğimi okur ve hemen bana bir çek yollarsın!

[İtalyan karikatürü]

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarları

ADANA ŞUBESİ

1 AĞUSTOSTA AÇILDI.

Belediye caddesi: ADANA

Çünkü

Radyolin

Diş doktorunun bütün hastalarına söylediği gibi dişleri sadece parlatmakla kalmıyarak onları mikroplardan, muzır salyalardan ve hamızlardan temizleyip çelik gibi sağlamlık veren yegâne iksirdir.

Her sabah - Her öğleyin
Her akşam yemeklerden
sonra

RADYOLİN

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz
kalmasını isterseniz

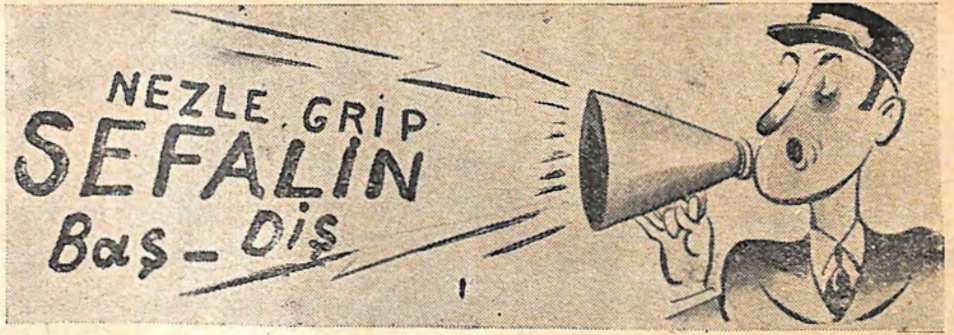
PERTEV

Diş MACUNU
kullanınız

PERTEV

Diş MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir.

Nezle - Grip - Baş - Diş - Romatizma

ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren **SEFALİN**'i her yerde ısrarla arayınız.

SEFALİN

1 — 12 lik ambalajlar içerisinde. Taklidlerinden sakınınız.

DENİZ BANYOSU ALANLARA

M Ü J D E :

BİRÇOK TECRÜBELERDEN SONRA

Güneş yanıklarına karşı

ÇARE BULUNDU

Fennî ve sıhî bir surette imâl edilen

V İ R O Z A P A T I

Bilûmum yanıklar, tıraş yaraları v. s.

T E D A V İ E D E R

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tettebbuatı esasına tevfiқан istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyrelerinizin derinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terkinde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

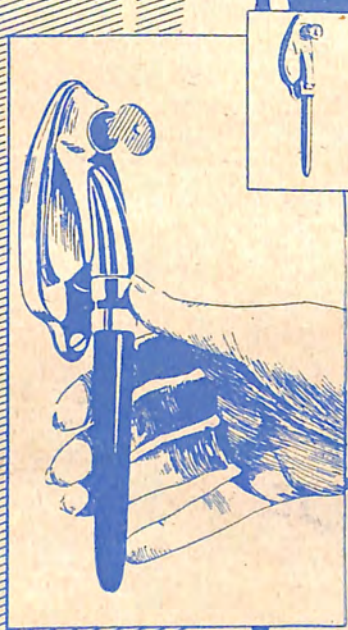
HAZİRAN - 1934

Blanche
Bordier

100

BU
SENE
KELVINATOR
DOLAPLARI
KİLİTLİ OLARAK
VERİLMEKTEDİR

KELVINATOR

KELVINATOR

ÜZERİNE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE AĞENTLARINDA